

Dreigend faillissement voor ROC Leiden?

Gelukkig, het is er niet van gekomen.... maar vorige week stond dit in de krant:

ROC Leiden kwam in de financiële problemen door de bouw van twee gigantische schoolgebouwen. Bestuurders deden daarvoor namelijk hoge investeringen en gingen ingewikkelde financiële constructies aan.

De minister benadrukte vandaag dat bij een faillissement bijna 9.000 leerlingen op straat komen te staan. Voor hen zal zij een nieuwe plek moeten vinden. En qua timing helpt de zomervakantie daar niet bij. (Bron: NRC)

De opvoeding van kinderen is in onze tijd business geworden. In het onderwijs, kinderopvang en jeugdzorg draait het blijkbaar in de eerste plaats om geld. Bestuurders die soms weinig affiniteit hebben met opvoeding, die tijdens hun dagelijks werk nauwelijks kinderen tegen komen, nemen allerlei beslissingen over.... geld. Economische redeneringen met financiële belangen! En als je daarbij het belang van de kinderen die aan jouw zorg zijn toevertrouwd niet leidend laat zijn, kan het voorkomen dat de school zomaar failliet gaat en kinderen “op straat komen te staan”.

Natuurlijk heb je geld als middel nodig, maar het kan toch nooit doorslaggevend worden in een school. En toch is dit momenteel in veel pedagogische organisaties het geval.

Zou er in het weeshuis van Korczak ooit sprake geweest zijn van een faillissement waarbij de kinderen op straat zouden komen te staan? Toen er in het ghetto inderdaad een gigantisch gebrek was aan geld en eten voor de kinderen, trok Korczak er dagelijks op uit om bij de rijken te bedelen voor zijn kinderen. Maar er was toch geen haar op zijn hoofd die er over dacht om de kinderen hier de dupe van te laten zijn. Of er nou geld zou komen of niet, hij ging voor zijn kinderen door het vuur. Ik zie het de bestuurders van ROC Leiden nog niet doen!

Nu twijfel ik niet aan de moeite die het management gedaan zal hebben om dat faillissement te voorkomen; zij zullen heus wel slapeloze nachten hebben gehad. Maar het grote probleem is dat hun pedagogische visie (zo die er al is) niet leidend is in hun dagelijks werk. Er zijn verschillende werelden ontstaan, waarbij de ene wereld over de andere beslist en waar men geen idee meer heeft waar het feitelijk om zou moeten gaan.

Om dat te voorkomen zorgde Korczak er voor dat hij nooit de directeur op afstand zou worden. Hij was altijd direct bij het primaire proces betrokken, hij bracht kinderen naar bed, las verhalen voor, hielp bij het schoonmaken en tafel opruimen en troostte kinderen.

Wie leiding geeft aan een school of een andere organisatie die zich met de opvoeding van kinderen bezig houdt, moet zelf ook met kinderen omgaan. Dat zal het beleid aanzienlijk beïnvloeden, zodat pedagogische argumenten leidend zijn i.p.v. economische.

“Mijn jarenlange werkzaamheden hebben mij steeds duidelijker bevestigd dat kinderen respect, vertrouwen en een warm hart verdienen..... en dat dit werk inspirerend, vruchtbaar en mooi is”

(UIT: J. Korczak, Het recht van het kind op respect, Amsterdam 2007)

Arie de Bruin